

รายงานการประชุม

คณะอนุกรรมการบัณฑิตกเจตนาธรรมณ์

ในคณะกรรมการสามัญบัณฑิตกเจตนาธรรมณ์ จดหมายเหตุ และตรวจรายงานการประชุม

วันจันทร์ที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๐

ณ ห้องประชุมกรรมการ หมายเลข ๓๖๐๑ ชั้น ๖ อาคารรัฐสภา ๓

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๕๐ นาฬิกา

(นายคณิต วัลยะเพ็ชร์ ทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม)

ประธาน : วันนี้ท่านประธาน ท่านรองประธานไม่อยู่นะครับ ผมขอเปิดประชุมครับ

น้องนักวิชาการมีกรอบ ๑ ของคณะใหญ่แล้วใช่ไหมครับ

นายพนรัตน์ วิจิตรพันธ์ : ครับ คือกรอบ ๑ เท่ากับการทำงานจะเป็น ๔ ครั้งแล้วนะครับ

ก็คือว่าก่อน สปริง ฟิลด์ ที่สปริง ฟิลด์ อนุญาตหลังจากสปริง ฟิลด์ และพิจารณาเรียงมาตรา ก็เลยคุยกับพี่ปุยไว้ครับว่าจะรวบรวมให้ครบ ๔ ครั้ง แล้วจะนำเสนอครั้งเดียวเลยครับ ครั้งนี้ก็เลยยังไม่นำเสนอครับ จะเป็นกรอบ ๒ ครับ

ประธาน : ถ้าอย่างนั้นเท่ากับว่ากรอบ ๑ ทำไปได้อย่างที่เห็นในระดับหนึ่งแล้ว ไว้เมื่อกลับจากบางแสนก็จะค่อย Update อีกครั้งหนึ่ง ในวันนี้จึงดูจากกรอบ ๒ ไปก่อนแล้วกันนะครับ ถ้ากรอบ ๒ ก็คงจะดูจากปีกใหญ่ที่ทางเจ้าหน้าที่แจกวันนี้นะครับ อยากจะให้นักวิชาการของกรอบ ๒ อธิบายสั้น ๆ หน่อยจากเอกสารฉบับนี้ เพื่อให้ทางคณะทราบ

นางสาวณัฐฉิณี พัดฉวีวรรณ : ในส่วนของกรอบ ๒ ตอนนี้ก็คือจะยังไม่เข้าไปถึงเรื่องมาตรา จะเป็นเกี่ยวกับเนื้อหาและประเด็นทั่วไปอยู่ค่ะ รายละเอียดก็คือตามนี้ค่ะ เพราะว่าเยอะมาก ถ้าจะ Present ทุกส่วนทำทางจะเย็นมาก แต่ว่ามีเรื่องที่ต้องการจะปรึกษาที่ประชุมค่ะ เกี่ยวกับเรื่องรูปแบบของงาน อยากจะขอปรึกษาอีกครั้งหนึ่งว่ารูปแบบนี้อาจจะไม่เหมาะสมหรือเปล่า เพราะว่าเป็นแค่ส่วนหนึ่งก็ ๙๐ กว่าหน้า และรู้สึกว่าการรูปแบบก็ยังไม่ค่อยชัดเจน เลยปรึกษาว่าอยากจะขอเปลี่ยนแปลงรูปแบบ ไม่ทราบว่าที่ประชุมจะเห็นอย่างไรค่ะ

นายประโกชน์ สภาวสุ : ท่านประธานครับ ผม ประโกชน์ สภาวสุ อนุกรรมการ จากแบบฟอร์มนี้เนื้อที่กระดาษมันดินเปลืองไป เพราะว่าเราไปบีบให้เหลือตามช่องของแนวทางของความเห็นของคณะกรรมการยกเว้นตามพื้นที่ของ Software Excel ผมมีความคิดเห็นว่าเป็นบางประเด็นที่มีเนื้อหาเยอะ ยาว และค่อนข้างจะกินพื้นที่มากน่าจะลงไปในห้องสไลด์แบบทำย คือเหมือนเป็นหนังสือ คู่มือประกอบการอ่านเรื่องนี้ แล้วก็เขียนในตารางเลยทำให้ไปดูหนังสือแบบทำยหน้าทีเท่าไร และหนังสือแบบทำยจะเป็น A4 มา ใช้ Word ลง จะง่ายกว่า เหมือนกับเวลาเราพิจารณางบประมาณแผ่นดิน ก็จะมีการพิจารณา ๒ - ๓ เล่มไปพร้อม ๆ กันได้ ไม่ได้เสียเวลาอะไร ก็จะทำให้เกิดความกระชับ ถ้าเราดูตามนี้

บางที่เราดูตารางไปเรื่อย ๆ จนหลงแล้วว่ามันอยู่หัวข้อไหนกันแน่ อ่าน ๆ ไปชักเริ่มเพลิดแล้วถึงหัวข้อ
ผมว่ามันดูแปลก ๆ อย่างไรชอบกล หรือถ้ากระดาษหายไปสักหน้า ๒ หน้าก็ไม่ว่าไปหายในหมวดไหน ก็จ
ง ๆ อยู่เหมือนกันนะครับ อันนี้แล้วแต่ที่ประชุมครับ

ประธาน : ขอบคุณครับท่าประโชนี่ ไม่ทราบว่ามีท่านอื่นมีความเห็นอย่างไรครับ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : ผม วัชรินทร์ ครับ ก็เห็นคล้าย ๆ กับท่านประโชนี่ว่า
ถ้าเป็นลักษณะนี้แล้ว นอกจากดูยากแล้วยังมีช่องหนึ่งที่ไม่ทำอะไรเลย ก็เลยทำให้รู้สึกที่เราทำไป
Compare กับอะไร ที่นี้ปัญหาก็คือว่าตอนนี้ยังไม่ยุติสักประเด็นเลย แม้แต่เป็นพระราชบัญญัติและเป็นตัว
มาตราออกมาก็ตามที ก็ยังไม่ยุติว่าจะเอาตามนั้นไหม ก็ยังเคลื่อนไหวอยู่ตลอด คือยังมีการเคลื่อนไหวอยู่
ในประเด็นนั้นค่อนข้างจะหลากหลาย และเท่าที่ผมฟังว่าหลังวันที่ ๑๙ นี้เราจะต้องไปฟังความคิดเห็น
ประชาชนอีก ซึ่งอาจจะกระทบกับมาตราต่าง ๆ อีก ที่นี้ตารางอาจจะสรุปแต่ละ Event แต่ละช่วง
เหตุการณ์จะได้ใหม่ สมมติว่าไปที่บางแสนนี้เป็นช่วงที่ ๔ ใหม่นะครับ คือ ๑. ที่นี้ ๒. สปริง ฟิลด์ ๓. ที่นี้
และ ๔. ที่บางแสน น่าจะสรุปเป็นช่วงว่าครั้งที่ ๑ ข้อสรุปประเด็นนั้นอย่างไร ครั้งที่ ๒ อย่างไร ครั้งที่ ๓
อย่างไร มันจะสอดคล้องต้องกันไหม ส่วนรายละเอียดเกี่ยวกับใครอภิปรายอย่างไร เห็นด้วยอย่างไร
ซึ่งคล้าย ๆ กับเป็นรายละเอียด น่าจะไปอยู่อีกส่วนหนึ่ง ทำนองที่ท่านประโชนี่แนะนำก็คือเป็นกระดาษ
A4 แล้วก็เก็บรวมไว้เป็นข้อมูลก่อน อย่าเพิ่งพิมพ์ออกมาก็ได้ จนทำยที่สุดแล้วมีการประชามติแล้วเราถึงจะ
มานั่งดูอีกทีหนึ่งว่าประเด็นต่าง ๆ มันนิ่งแล้ว คือเป็นบันทึกเจตนารมณ์ที่นิ่งแล้วหรือเปล่า ถ้าสงสัยเราก็
กลับค้นไปดูที่ความเห็นหรือว่าเหตุผลต่าง ๆ อีกครั้งหนึ่ง ผมว่าน่าจะง่ายกว่าใหม่ หรือกับน้อง ๆ ที่นั่ง
ทำงาน ผมก็เห็นใจว่ามานั่งพิมพ์อยู่นี้ เพราะผมมาเยี่ยมหลายทีก็เห็นนั่งพิมพ์อันนี้อยู่ ผมก็ว่าเมื่อไรจะจบ
ก็เลยหรือท่านอนุกรรมการในชั้นนี้เพียงแค่นี้ก่อนครับ ขอบคุณมากครับ

รองศาสตราจารย์อำไพ อินทรประเสริฐ : อำไพ อินทรประเสริฐ ค่ะ เห็นด้วยกับท่าน
วัชรินทร์นะคะว่า จริง ๆ แล้วน่าจะเรียงตาม Event คือที่สปริง ฟิลด์ ว่าอย่างไร ที่ส่วนกลางว่าอย่างไร
จนกระทั่งข้อสุดท้ายก็คือประชามติเป็นอย่างไร ถึงจะออกเจตนารมณ์ได้ ถ้าน้อง ๆ ทำอย่างนั้นจะเห็นภาพ
ที่สามารถสรุปเจตนารมณ์ได้ในเบื้องสุดท้ายง่ายกว่า คงต้องจัดกรอบใหม่อีกสักชนิดหนึ่งนะคะ

ประธาน : ขอบคุณครับ ถ้าอย่างนั้นก็อาจจะสรุปกันว่า ถ้าเราจะเรียงตาม Event โดยที่
ณ ขณะนี้แทนที่เราจะทำตารางอย่างนี้ เราจะเอาส่วนตรงที่ความเห็นทั้งหลายแยกออกไปเป็นอีกชุดหนึ่ง
พอแยกออกไปอีกชุดหนึ่งแล้วตรงนี้เราเพียงแต่จะบอกไว้ว่าอยู่ที่ชุดไหน เราอาจจะเป็น Code ใหม่นะครับ
เพื่อจะสะดวกเวลาเราดึงมา แล้วเราก็ทำของเราไปเรื่อย ๆ พอถึงตกผลึกจนกระทั่งถึงจุดสุดท้ายแล้ว เราเอา
ความเห็นสุดท้ายมาได้ แต่โดยที่หมายเหตุเอาไว้ว่าความเป็นมา Event ๑ ๒ ๓ ๔ ๕ อยู่ตรงไหน อย่งไร
ถ้าอย่างนั้นน้องสามารถที่จะทำได้ใหม่นะครับ เพราะอาจจะช่วยให้สะดวกขึ้นในการดู เพราะเราจะเห็นแต่

วันจันทร์ที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๐

เฉพาะบทสรุปสุดท้ายตอนท้ายสุด แต่ว่าตอนนี้อาจจะดึงทั้งหมดไปไว้ A4 แต่เป็น Excel เหมือนกันนี้แหละ แต่ว่าเอาความกว้างขนาด A4 เลย เพื่อจะได้เติมต่ออะไรอย่างไรก็ได้ แล้วถึงเวลาเราค่อยดึงกลับมาใส่เฉพาะที่ตกผลึกสุดท้าย

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : ขออนุญาตนัดหนึ่งครั้งท่าน คือถ้าหากเป็นตารางลักษณะนี้ แต่ว่าเราสรุปย่อลง เช่น สมมุติตามกรอบ ๒ จำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ประเด็นที่ว่า ๔๐๐ คนนี้ ครั้งที่ ๑ เขาเห็นอย่างไร แล้วอาจจะขีดเส้น หรือว่าครั้งที่ ๑ หมายถึงวันที่เท่าไร มันอาจจะตรงกันหมด ครั้งที่ ๒ เห็นอย่างไร สรุป ครั้งที่ ๓ เห็นอย่างไร ครั้งที่ ๔ เห็นอย่างไร ก็จะทำให้อยู่ในหน้าเดียว คล้าย ๆ เอามาเติมอยู่เรื่อย ที่ว่าหน้า ๑ มี ๓ ครั้งนะครับ พอครั้งที่ ๔ เราก็เอามาเติม แต่ว่าจะให้ Code อย่างไร หรือจะเขียนว่าเป็น ๑. ก็คือครั้งที่ ๑ ๒. ก็คือครั้งที่ ๒ คือเราอธิบายไว้ ๓. ก็คือครั้งที่ ๓ ครั้งที่ ๔ ครั้งที่ ๕ ไล่ไป ความเห็นก็จะคล้าย ๆ กัน คือสรุป ๆ แต่ว่ารายละเอียดใครพูดว่าอะไร ของเราไปเก็บไว้อีกทีหนึ่ง คล้าย ๆ กับปีกใหญ่ แต่ว่าเราจัดระบบปีกใหญ่ให้ดีขึ้น ให้มันเข้าไปสืบค้นได้ง่าย ไม่ใช่เราไปนั่งอ่านอย่างนั้นคงไม่ไหว สมมุติประเด็นเรื่องสื่อก็จะมีพูดกันอยู่ไม่กี่คน ถ้าผมจำได้ก็คือท่านมานิจ สุขสมจิตร ที่มาจากหนังสือพิมพ์ และมีคนไม่กี่คนพูด แล้วประเด็นท่านก็ไม่เปลี่ยน ท่านก็จะเห็นอย่างนั้นตลอด ซึ่งอันนี้ก็ง่าย แต่ว่าเมื่อไรไปเข้ากรอบใหญ่ ๓๕ คนนี้ ก็เริ่มมีคนเข้ามาแจมความคิดเห็น อาจจะหลากหลาย ตรงนี้เราอาจจะสรุปออกมาได้ เพราะว่าในอนุกรอบเล็กก็มีไม่กี่คน ความเห็นก็จะแบบหนึ่ง เมื่อลงไปสปริง ฟิลด์ ความเห็นก็จะอีกแบบหนึ่ง เมื่อมากรุงเทพฯ ก็เรียงมาตราแบบหนึ่ง ถ้าไปที่บางแสนก็อีกแบบหนึ่ง ผมว่าจะง่ายหรือเปล่า คือช่วยกันคิดนะคะ ผากพวกเราว่าช่วยกันคิดตรงนี้จะทำให้เราทำงานง่ายขึ้น พอทำที่สุดมันหนึ่งปีเราก็จะรู้เลยว่าอันนี้คือเจตนารมณ์ เราก็ดึงออกมาเลย ตรงกับมาตราไหนอย่างนี้ ไม่ทราบหรือท่านประธาน ท่านอาจารย์เห็นอย่างไรครับ ผมอยากให้เขาทำงานง่าย ๆ ขอขอบคุณมากครับ

นายประโชชน์ สภาวสุ : ผมว่าน้องทำงานเป็น Excel อย่างนี้ก็ได้ แต่แทนที่จะเป็นแบบนี้ ก็หันกลับเป็นอีกด้านหนึ่ง คือหัวข้อจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ประเด็นย่อย ๔๐ แล้วก็มาได้ความคิดเห็น แล้วพอ Event มาเราก็จะแบ่งช่อง Event แล้ว มันก็จะเรียงข้าง นี้ก็ออกใหม่ครับ ก็จะเป็นด้านข้างแทน คือแทนที่จะ Line ลงมาอย่างนี้ ก็ Line กลับเข้ามาทางนี้ ก็จะเป็นหัวข้อ จำนวน แล้วพอตรงนี้ก็จะเป็น Event ๑ มีอะไรบ้าง Event ๒ มีอะไร Event ๓ มีอะไร เนื้อหาตรงนี้จะมาถ่ายได้เต็มหน้าเลย เพราะว่าไม่ได้ยุ่งยากอะไร แค่ Copy แล้วก็เปลี่ยนตาราง Copy เอามาลง ๆ อย่างนี้จะกินหน้ากระดาษ เรวากกลับมาอีกด้านก็จะใส่เต็ม ๆ เลย

วันจันทร์ที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๐

นางสาวณัฐณี พัดฉวีวรรณ : ถ้าอย่างนั้นเป็น Word ไปเลยไหมคะ คือไม่ต้องใส่ตาราง
เอาหัวข้อแล้วก็ประเด็นย่อย แล้วเราก็อธิบายไล่ครั้งไปเลย ครั้งที่ ๑ ครั้งที่ ๒ ครั้งที่ ๓ โดยที่ไม่ต้องใส่ Excel
ก็คือแบ่งเป็นหัวข้อ ๆ ถ้าจะเป็นในรูปแบบอย่างนั้น

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : ประธานโทษครับ คือไม่ใช่เราคนเดียว เพราะว่า
วิสามัญชุดเราอีกหลายคนก็ต้องดูด้วย คือถ้าเขาดูแล้วเข้าใจง่ายก็ โอ.เค. คือต้องคิดว่าคนอื่นอ่านด้วย

รองศาสตราจารย์วิจิตรา วิเชียรชม : วิจิตรา วิเชียรชม ค่ะ ไม่ทราบจะแบ่งในลักษณะ
อย่างนี้ได้ไหม มันน่าจะดีกว่านักวิชาการนำเสนอมาก่อน จริง ๆ แล้วอยากจะให้เป็นตารางแบบนี้ แล้วใน
หัวข้อจะเป็นในเรื่องใหญ่ ๆ ยกตัวอย่างเช่น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร แต่ประเด็นย่อยก็จะแยกย่อยไป
ยกตัวอย่างเช่น ในเรื่องของจำนวน ประเภท ที่มา ซึ่งอันนี้จะเห็นชัดขึ้น พอครั้งที่ ๓ ก็จะเป็นสรุปความเห็น
ซึ่งอาจจะแบ่งเป็น ๒ ช่องใหญ่ นั่นก็คือสรุปความเห็นของคณะกรรมการยกกว้าง และคณะกรรมการ
ยกกว้าง และมีอีกช่องหนึ่งเป็นข้อสรุป ที่นี้ในส่วนของการสรุปคณะกรรมการยกกว้างกับอนุที่จะแบ่งเป็น
ครั้งที่ ๑ ครั้งที่ ๒ ครั้งที่ ๓ แล้วแต่ว่าจะมีกี่ครั้ง ที่นี้ในรายละเอียดเกี่ยวกับความเห็นที่มันมีรายละเอียดอยู่
อาจจะเป็นหมายเหตุก็ได้ แล้วก็ให้ทำเป็นเอกสารรายละเอียดประกอบ ซึ่งอาจจะเป็นหน้า A4 ได้ ซึ่งตรงนั้น
อาจจะอยู่ในหมายเหตุก็ได้ว่าให้ดูเอกสารรายละเอียดความเห็นครั้งที่ ๑ ความเห็นครั้งที่ ๒ ซึ่งแยกเป็นอนุ
กับกรรมการยกกว้าง ตรงนี้ก็เป็นกรณีที่เราไปดูรายละเอียดได้ในเอกสารประกอบข้างท้าย เพราะฉะนั้น
ในตารางจะมีครบ โดยมีข้อสรุปด้วย ซึ่งข้อสรุปตรงนี้อาจจะมีลักษณะที่ตกลึกแล้วหรือยังไม่ตกลึกก็ได้
ในกรณีที่มันตกลึกเราก็อาจจะลงช่องไว้ว่ายังไม่มี ไม่มีข้อสรุป หรือถ้าเผื่ออันไหนสรุปได้แล้วก็จะได้ลงไป
เลยว่าสรุปออกมาเป็นอย่างไร ยกตัวอย่างเช่น จำนวนไม่เกิน ๔๐๐ คน ประเภทมาจาก ๒ ประเภท นั่นก็คือ
เลือกตั้งกับบัญชีรายชื่อ ตรงนี้จะเกิดความชัดเจน ถ้าเรามองเห็นตารางนี้เราจะรู้แล้ว ส่วนในรายละเอียด
นั้นก็ไปดูในเอกสารแนบท้ายได้ ซึ่งก็จะมีชัดว่า ของอนุครั้งที่ ๑ ครั้งที่ ๒ ครั้งที่ ๓ เป็นอย่างไร ของ
กรรมการครั้งที่ ๑ ครั้งที่ ๒ ครั้งที่ ๓ เป็นอย่างไร แล้วพอมีประชามติหรือประชาพิจารณ์ก็ตาม ตรงนี้เรา
ก็อาจจะมีความเห็นเพิ่มขึ้นอีกช่องหนึ่งในภายหลัง ซึ่งอาจจะเป็น ๓ ช่อง มีอนุกรรมการแล้วก็ประชาชน
ตรงนี้ก็เห็นชัดในตารางว่ามันมีข้อสรุปออกมาอย่างไร ในประเด็นหัวข้อใหญ่คืออะไร หัวข้อย่อยเป็น
อย่างไร ส่วนรายละเอียดก็ไปดูในเอกสารแนบท้ายค่ะ ขอบพระคุณค่ะ

วันจันทร์ที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๐

ประธาน : เชิญอาจารย์อำเภอครับ

รองศาสตราจารย์อำเภอ อินทรประเสริฐ : ขอบพระคุณค่ะ ตอนนี้กำลังช่วยกันออกแบบ ที่นี่ยังเห็นด้วยกับแนวนอนอย่างนี้แต่ว่าดังกรอบขอยกขึ้น เช่น ประเด็นกรอบช่องแรกหัวข้อ เช่น จำนวน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เราก็ดึงได้ ๔๐๐ คน ประเด็นย่อยนี้อาจจะยุบไป แล้วก็ช่องที่ ๒ ก็คือ ความเห็นของกรรมการยกกว้าง อันนี้ต้องมาก่อนคณะอนุฯ และช่องที่ ๒ ความเห็นของ คณะอนุกรรมการยกกว้าง ช่องที่ ๓ มันจะเป็นประชาชนและก็เรียงตามลำดับเวลา ช่องที่ ๔ คือสรุป จะเห็นภาพชัดแล้วก็ดูเป็นระยะ ๆ เปรียบเทียบได้ ขอขอบคุณค่ะ

ประธาน : ขอนุญาตนะครับ คือเดิมนั้นครับที่เราทำไว้นี้เป็นความเห็นของอนุ กรรมการและคณะกรรมการนี้ เราจะขีดเส้นในส่วนที่คณะกรรมการเสนอ เพราะว่าเริ่มต้นเริ่มมาจากคณะอนุกรรมการ พอเราเริ่มคณะอนุกรรมการเสร็จ คณะอนุฯก็เอาเข้ากรรมการ กรรมการก็มี เสนอเพิ่มก็จึงขีดเส้นได้ นะครับ ตรงนั้นถ้าเผื่อเกิดเพื่อให้เป็นไปตามลำดับระยะเวลา ผมเสนอว่าอาจจะต้อง ขออนุญาตเอาความเห็นของคณะอนุกรรมการขึ้นก่อน แล้วก็ของคณะกรรมการตามหลัง ที่นี้พอของ คณะกรรมการนี้เราต้องการจะขีดเส้นส่วนใดที่เป็นของคณะกรรมการ เราก็คงต้องขีดเส้นตั้งแต่หัวข้อ และคณะกรรมการก็ขีดเส้น แล้วส่วนความเห็นข้างล่างอันไหนที่เป็นคณะกรรมการก็ต้องขีดเส้นด้วย ถ้าเผื่ออย่างนั้นจะทำให้เห็นได้ชัดเจนว่า อันไหนเป็นคณะอนุกรรมการ อันไหนเป็นของกรรมการ นะครับ แต่ส่วนที่ว่าจะเป็แนวตั้งหรือแนวนอนตรงนี้อาจจะต้องดูกันอีกทีหนึ่งว่าจะเอาอย่างไร ในแง่ของ คณะนักวิชาการที่ทำนั้นะครับในความรู้สึกว่าทำแบบไหน แล้วอ่านง่ายที่สุดในบรรดาที่จากข้อเสนอ ทั้งหลาย เพราะตอนนี้ข้อเสนอมืออยู่เท่ากับจับประเด็นใหญ่ ๆ ได้ ๒ แบบ แบบที่ ๑ ก็คือเหมือนเดิมคือเป็น แนวนอนแต่ปรับเพิ่มช่องให้เป็น ๒ ช่องนะครับ ซึ่งถ้าเป็น ๒ ช่องนี้ส่วนที่เป็นของคณะอนุกรรมการ ถ้า เผื่อเกิดเป็น ๒ ช่อง คณะอนุกรรมการ แล้วยังของคณะกรรมการก็แทรกไว้ แต่ถ้าเผื่อเผอิญมีแต่ของ คณะอนุกรรมการ ไม่มีของคณะกรรมการก็จะทำให้ช่องของคณะอนุกรรมการมันแคบลงและจะทำให้ ยาวมากขึ้นนะครับ แต่ถ้าเผื่อเกิดยังคงไว้เป็นคณะอนุกรรมการและกรรมการ ทำให้ส่วนไหนที่ไม่ เป็นของกรรมการมีแต่แค่คณะอนุกรรมการ มันก็จะไม่ทำให้เกิดความยาวเพราะว่าเราได้ขีดเส้นได้ใน ส่วนของกรรมการเอาไว้ มันก็จะออกมาในรูปอย่างนี้นะครับ แต่ถ้าเผื่อเกิดแนวตั้ง ถ้าเป็นแนวตั้งมันก็จะ คล้ายของอาจารย์มนตรีก็คือหัวข้อเสร็จแล้วประเด็นย่อย แล้วถึงจะเป็นรายละเอียด แล้วก็จบท้ายด้วย หมายเหตุแต่ละช่วงแต่ละข้อ ตรงนั้นมันก็จะสั้นลง แต่ว่ามันอาจจะมองเห็นภาพเหมือนอย่างตรงนี้ที่ เป็นแนวนอนนะครับ แล้วมุกกลับกันถ้าเป็นแนวนอนแล้วเราดึงตรงส่วนนี้ออกไปเป็น A4 ไม่ว่าจะ เป็น A4 ในลักษณะของ Excel เพื่อจะได้เป็นหมายเหตุอยู่ A4 ข้ออะไรเพื่อไป Search หาได้จากส่วนที่เราแยก ออกไป แล้วก็เมื่อตกผลึกเราจะทำอย่างไร เราจะเอาไว้ทั้งหมด อยู่ข้างนอกหรือเราจะเอาเฉพาะส่วนที่ Final

วันจันทร์ที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๐

ไว้ตรงนี้ แล้วก็หมายเหตุ รายละเอียด การพัฒนา อยู่ที่ A4 แบบที่ท่านวัชรินทร์เสนอก็ดูแล้วแต่จะครับ ซึ่งตัวนี้พอมองให้เห็นว่าแนวตั้งหรือแนวนอนเราพอจะมองเห็นภาพแล้วว่าข้อเสนอมมี ๒ แบบ เราทำอย่างไรที่ว่าจะอ่านง่ายแล้วก็ได้ประโยชน์มากกว่ากัน จริง ๆ มันคงคนละอย่างนะครับ อ่านง่ายมันก็อ่านง่ายเหมือนกัน เพียงแต่มันคนละแบบ ถ้ามั่นชัดเจนนใหม่ ถ้าเผื่อจริง ๆ ก็ชัดเจนเหมือนกันนะครับ แต่อย่างไรที่เราคิดว่าดีที่สุดคนละครับ เพราะว่ามันจะต่างกันไม่มาก แต่ว่ารูปแบบจะต่างกันทีเดียวเลย เพราะตรงนี้อาจจะขอหารือที่ประชุมอีกครั้งหนึ่งครับว่าถ้าภาพออกมา ๒ ภาพอย่างนี้แล้วเราเห็นว่าจะอย่างไรน่าจะ เป็นประโยชน์หรือว่าทำสะดวกแล้วก็อ่านง่ายที่สุด ขอขอบคุณครับ

รองศาสตราจารย์อำไพ อินทรประเสริฐ : ท่านประธานคะ ขออนุญาตนิดหนึ่งในตอนที่น้อง ๆ สรุปอยากแนะนำนิดหนึ่งนะคะ นักวิชาการคะ น้องไม่ต้องเขียนอะไรยาว อย่างเช่นที่น้องเขียนว่าในการประชุมครั้งนี้เป็นการกำหนดโดยประเด็นแรกอะไรอย่างนี้ น้องเขียนแค่ ส.ส. และ ส.ว. ไม่เกิน ๕๐๐ คน เหตุผลก็คือขึ้นอยู่จำนวนประชาชนเป็นหลัก อะไรอย่างนี้ น้องไม่เขียนยาวไม่ต้องพิมพ์ยาว เอาเฉพาะ Net ๆ ออกมาเลยนะคะ

นางสาวณัฐินี พัดฉวีวรรณ : โทษนะคะ คืออันนี้คะ ที่น้องเขียนว่า เป็นการกำหนดไปคือ เพราะว่าการประชุมครั้งนี้เขาเป็นการประชุมที่กำหนดประเด็นก็เลยเขียนบอกไว้ แต่ถ้าเป็นครั้งอื่นคือเขาประชุมแบบอภิปรายในเรื่องรายละเอียดนี้ก็จะไม่เขียนคะ แต่บางอันรู้สึกตรงนี้อาจจะเป็นประเด็นก็เลยต้องเขียนไว้นิดหนึ่ง

ประธาน : นั่นคือเหตุผลที่น้องทำไมถึงเขียนมาอย่างนั้นนะครับ แต่ว่าถ้าเผื่อเกิดมองดูอย่างนี้แล้วก็ประเด็นอื่น ๆ มันไม่ได้เป็นการกำหนดประเด็นโดยชัดเจนอย่างที่น้องเขากล่าว เพราะฉะนั้นถ้าเป็นไปได้เพื่อให้สั้นที่สุดกระชับที่สุดตรงนี้อาจจะใส่เฉพาะเรียกว่าเนื้อแก่นของมันจริง ๆ นะครับ เพราะฉะนั้นอาจจะต้องช่วยดูเขียนให้กระชับที่สุดแต่ว่าความครบนะครับอย่างที่อาจารย์อำไพ Comment นะครับ ขอขอบคุณครับ คุณปัทมามีความเห็นอะไรอย่างไรบ้างครับ ขออนุญาตครับ

นางสาวปัทมา สุปกำปัง : คือในส่วนของความเห็นนี้ก็คือจากรูปแบบที่น้อง ๆ ทำมาก็จะเห็นได้ว่าเป็นรูปแบบที่เราคิดและก็พัฒนามาเรื่อย ๆ นะคะ แต่อย่างไรที่น้องแสดงความคิดเห็น ที่บอกว่าต้องใส่ที่กำหนดประเด็นเพราะว่าเป็นการพิจารณาในประเด็นตรงนี้อาจจะเพื่อความชัดเจน เวลานำเสนอตรงนี้นั้นมันเจตนารมณ์ก็อยากให้เป็นชัด ๆ ค่ะอย่างที่ท่านอนุกรรมการท่านอำไพได้กล่าวไปแล้วนะคะ ส่วนกระบวนการในส่วนของการพิจารณาครั้งที่ ๑ เป็นการพิจารณาประเด็น การพิจารณาในครั้งที่ ๒ พิจารณาเนื้อหาหรือว่าเป็นพิจารณารายละเอียดตรงนั้นเราอาจจะมีกรอบอธิบายความหรือว่าอะไรอาจจะเป็นส่วนต้นของการนำเสนอตรงนี้ได้เพื่อความชัดเจน ก็จึงเห็นควรว่าถ้าเกิดว่ามีมีการไปพิจารณาและปรับ ถ้อยคำให้มันกระชับนี้ก็น่าจะเป็นประโยชน์ แล้วก็คำอาจจะไม่ฟุ่มเฟือยแล้วปริมาณตรงนี้จะลดลงได้นะคะ

วันจันทร์ที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๐

ส่วนรูปแบบที่ว่าวันนี้มีการพิจารณากันว่าจะมีการเรียงตามลำดับเวลาของการทำงานของ สสร. จะเรียงไปทางขวาก็คือเรียงเป็นคอลัมน์ ๆ ไปหรือว่าจะเรียงไปในแนวนอนอย่างที่ท่านประโกชนหรือที่ท่านน้อง ๆ ได้นำเสนอตรงนั้น ในมุมมองคิดว่า การนำเสนอเป็นระยะเวลาถ้านำเสนอเป็นช่อง ๆ ไปอย่างที่สมมุติขั้นแรกนี้เป็นการพิจารณาของอนุกรรมการหรือว่ากรรมการยกกว้างอย่างที่ท่านเสนอในช่องกรอบที่ ๓ ที่ตรงนี้เป็นขั้นแรกของท่านแรกว่ากรรมการตรงนี้นำเสนอและพิจารณามีความเห็นอย่างไร แล้วพอขั้นที่ ๒ พอหลุดจากกรรมการหรือว่ากรรมการยกกว้างหรือคณะอนุกรรมการยกกว้างแล้วต่อไปก็จะไปเข้าสู่การพิจารณาของ สสร. ก็จะเป็นอีกขั้นหนึ่งซึ่งแบ่งชัดเจนน่าจะอยู่ในช่องถัดไปตรงนั้น แต่เห็นว่าหน้าแนวนอนน่าจะโอ.เค. กว่าคะ ในการนำเสนอเป็นระยะ ๆ ไป แต่ว่าให้มันกระชับ แล้วก็โดยที่อาจจะฝากความเห็นทั้งหมดเอาไปใส่เป็นเอกสารภาคผนวกตรงท้ายก็ได้คะ

ประธาน : อาจารย์อำไพเสนอมานอกรอบ แต่ผมก็ขอย้อนกลับเข้าไปในกรอบ คืออาจารย์อำไพเสนอมานอย่างนี้ครับว่า แบ่งกรอบให้ตามแนวนอนนะครับ เริ่มต้นก็คือประเด็น ประเด็นนี้กับประเด็นย่อยเอาไว้ด้วยกันนะครับเป็นแบบหัวข้ออาจจะไปพอประเด็นย่อยก็ได้ - ต่อไปสถานที่ช่องเล็ก ๆ อีกช่องหนึ่งสถานที่เพื่อจะได้อ่าน Debate กันที่ไหน รัฐสภา สปริงฟีล บางส่วนหรือที่ไหนอย่างไรนะครับ ต่อไปความเห็น ที่นี้ความเห็นอาจารย์อำไพก็เสนอว่าเป็นความเห็นของกรรมการน่าจะมาก่อน ถัดไปก็เป็นความเห็นของอนุกรรมการ ถัดไปก็เป็นความเห็นของ ๗๖ จังหวัดในประเด็นนี้นะครับ สุดท้ายจึงเป็นเจตนารมณ์ ที่นี้ถ้าเป็นอย่างนี้แล้วก็ทำให้แยกออกไปเยอะในเรื่องประเด็นย่อยลงมาทำให้พื้นที่แคบลง แม้จะเพิ่มสถานที่มันสั้น ๆ อันนั้นคิดว่าคงไม่มีปัญหาอะไรครับ ไปตรงที่แยกความเห็นกรรมการยกกว้างกับอนุกรรมการยกกว้างตรงนี้ถ้าเพื่อเกิดแยกแล้วมันจะทำให้ช่องนี้สมมุติถ้าเกิดไม่มีความเห็นของกรรมการเลย ของอนุจะแคบลงและยาวมาก เพราะว่าอนุนี้จะออกความเห็นก่อน เพราะฉะนั้นอนุจะมีเยอะแยะเลย แต่กรรมการอาจจะไม่ค่อยมีบางประเด็นกรรมการผ่าน ไซ้ใหม่ครับ เพราะฉะนั้นถ้าเพื่อเราจะเอาตรงนี้มาปรับรวมกันให้รวมกันเป็นช่องเดียวได้ นะครับ ถ้าเพื่อเกิดรวมเป็นช่องเดียวเพียงแต่ว่าอนุ กับกรรมการอันไหนเราก็ชี้ดกรรมการ เขาจะได้รูปคล้ายเป็นของเดิมแล้ว ที่นี้สิ่งที่เพิ่มขึ้นมาคือ ๗๖ จังหวัด ๗๖ จังหวัดถามว่าต้องมีไหม ถ้าเพื่อ ๗๖ จังหวัดผมว่าเอาไว้ในหมายเหตุได้ไหมครับ เพราะถ้า ๗๖ จังหวัดแต่ละประเด็นนี้ผมว่ามันมีเยอะมากเลย ยกตัวอย่าง นี้จุดเดียว เพราะฉะนั้น ๗๖ จังหวัดถ้าเรามีเวลาทำเราจะไปทำหมายเหตุที่หลัง แต่อาจจะขอเป็นไม่ใช่ First purity นะครับ ขอเป็น ๗๖ จังหวัดนี้เมื่อเรามีเวลาทำเราถึงค่อยตามหลังนะครับ เพราะไม่อย่างนั้นเดี๋ยวหลักไม่เสร็จ เป็นภาพ เทียบครับ

นายวัชรินทร์ บัณฑิตวิญญูสกุล : ก็ด้วยความเคารพ คือตามแบบนี้ผมว่า โอ.เค. คือแต่จะดูแบบเดิมนั้นนะครับ ที่นี้เพียงแต่ถ้าไปขยายออกไปเยอะอย่างนั้นอีกก็ยิ่งทำยากไปอีก เพราะว่ามันมีหลายช่องเพิ่ม event ต่าง ๆ ขึ้นมา ใจจริงผมอยากจะให้คงหัวข้อประเด็นย่อยแล้วก็ความเห็นอะไร อาจจะไม่ใช่

วันจันทร์ที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๐

ความเห็นก็ได้ อาจจะปรับว่าเป็นที่ยุติหรือสรุปอะไรนี้สมมุตินะ เสร็จแล้วหมายเหตุนี้ก็อาจจะเห็น
จากภูมิภาคต่าง ๆ ซึ่งประเด็นมันก็ตรง ๆ กันนะท่านประธานในที่ท่านแจกมานี้ที่ท่านได้สรุปมานี้ ผมอ่าน
แล้วนี่มันก็มีแต่ละประเด็นมันก็ตรงกันกับประเด็นที่คุยกันในกรอบอยู่แล้ว ตรงภาคที่ว่าได้ความเห็น
ของภาคนี้มันสามารถที่จะนำมาสรุปได้เหมือนกันว่าประเด็นที่อนุกรรมการคุยกันนี้บทสรุปเป็นอย่างไร
ความเห็นของภาคในวันนี้นั้นที่เล่มนี้วันที่ ๑๕ มีนาคม สรุปออกมามันก็เปอร์เซ็นต์ มันสนับสนุน
ความเห็นนั้นอย่างไรอย่างนี้ ผมว่ามันจะกะทัดรัด มันไม่ต้องเยอะ เสร็จแล้วแต่ละ event แต่ละครั้งนี่ท่านก็
วงเล็บอยู่แล้ว วงเล็บวันที่เท่าไร ซึ่งน้องเขาวงเล็บอยู่เพียงแต่ว่าอาจจะอธิบายว่าวันนั้นมันจากที่ไหนอย่าง
นั้นเพราะว่าบางที่ไม่รู้อย่างนี้ เมื่อเข้าที่ประชุมคณะกรรมการท่านผู้ใหญ่ที่มาเป็นคณะกรรมการ
วิสามัญนี้ก็จะได้มองเห็นชัด แล้วคนอื่นอ่านก็จะสื่อได้ง่ายนะครับ ส่วนรายละเอียดว่าใครเห็นอย่างไร
แตกต่างกันนี่ก็เป็นอีกเคสคือเป็นอีกชุดหนึ่งคล้าย ๆ ให้นำให้อ่านง่าย คล้าย ๆ ทำงบประมาณ -----

วันจันทร์ที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๐

ส่วนรายละเอียดว่าใครเห็นอย่างไร แตกต่างอย่างไรก็ไปเป็นอีกชุดหนึ่ง คล้าย ๆ ให้นำมาให้ดูง่าย คล้าย ๆ ทำบประมาณประจำปี ส่วนรายละเอียดจะอยู่ในเล่ม ท่านประโชชน์ยกตัวอย่างผมก็มองเห็นว่า คล้าย ๆ กับการเสนองบประมาณรายจ่าย คือจะสรุปว่ากี่ล้านบาท แต่รายการนั้นจะไปอยู่ในรายละเอียดว่า จ่ายอะไรบ้าง จะคล้าย ๆ กัน ไม่ทราบว่าจะง่ายไหม อันนี้ด้วยความเคารพ คือถ้าไปเพิ่มอีกก็ต้องถามทาง ผู้ปฏิบัติ ก็เพิ่มช่องขึ้นไปอีก ก็พิมพ์ยากไปอีกเหมือนกันใช่ไหมครับ

ประธาน : ขออนุญาตนะครับ ตรงนี้ไม่ใช่ความเห็นของผม ผมเอาความเห็นของอาจารย์ อำไพมาให้พวกเราทราบในที่ประชุมว่าเป็นอย่างไร ขณะนี้เท่ากับเรายังไม่ได้สรุปว่าความเห็นเป็นอย่างไร แต่เพื่อให้เห็นภาพชัดเจนขึ้น ผมขออนุญาตอันนี้ส่งอาจารย์อำไพ แล้วเดี๋ยวท่านอาจารย์อำไพเสร็จแล้วส่งต่อไปยังท่านวัชรินทร์ คืออยากจะให้เห็นว่าของกรรมการเวลาเขาสรุปเรียงมาตรา เขาไม่ได้สรุปเป็น ประเด็นเหมือนอย่างของเรา เขาสรุปไล่ทีละมาตรา จากหัวข้อที่สปริง ฟิลด์ นั้นแหละ พอหัวข้อเป็นอย่างไร แล้วพอถึงเวลาเขาเรียงมาตรา เขาจึงเอาไปใส่ตามมาตราของแต่ละหัวข้อนั้น ถ้าหัวข้อไหนไม่มีการกล่าวถึง เขาก็จะไม่ได้ขยับ หรือบางทีอาจจะขยับเล็กน้อย อยากจะให้พวกเราช่วยดูเพื่อจะได้เห็นภาพว่าของเราเป็น อย่งไรนะครับ เพราะเวลาเราทำแล้วของเราเป็นหัวข้อ ของเขาเป็นมาตราก็อาจจะสลับกัน ขออนุญาตครับ คือเรื่องนี้อาจจะต้องใช้เวลานานหนึ่งเกี่ยวกับเรื่องรูปแบบที่จะทำ เพราะว่าเราอยากจะให้ออกมาดีที่สุด เข้าใจง่ายที่สุด แต่สำคัญที่สุดก็คือน้อง ๆ ต้องทำได้และทำทัน เพราะฉะนั้นก็ต้องทำงานที่สุดด้วย ถ้าเกิด Complicate มาก เดี่ยวงานไม่เสร็จ เราก็จะเสียหายกันทั้งคณะ

นายพนรัตน์ วิจิตรพันธ์ : ผม พนรัตน์ ครับ ก็คือหลังจากที่กลับมาจากสปริง ฟิลด์ แล้ว กรอบ ๑ ก็จะเข้ารายมาตราแล้วทั้งของอนุและของร่างกรรมการ ในตารางของกรอบ ๑ ก็เลยจะปรับเป็น อีกรูปแบบหนึ่งแล้ว ก็จะไม่เหมือนกับที่นำเสนอของกรอบ ๒ หรือนำเสนอในครั้งที่แล้ว คือจะยึดมาตรา ของปี ๒๕๔๐ เป็นหลัก และช่องแรกจะเป็นมาตราของปี ๒๕๔๐ ครับ แล้วช่องที่ ๒ ก็จะเป็นร่างของ ปี ๒๕๕๐ แล้วช่องที่ ๓ ก็จะเป็นเหตุผลที่เห็นด้วย ช่องที่ ๔ จะเป็นเหตุผลที่ไม่เห็นด้วย ช่องที่ ๕ จะเป็นสรุป ก็คือของสปริง ฟิลด์ และของก่อนที่ไปสปริง ฟิลด์ ก็คือจะโยกมาไว้ให้ตรงกับมาตรา จากการกำหนดเป็น ประเด็นหรือว่าหัวข้อย่อย อย่างเช่น นโยบายพื้นฐานแห่งรัฐหรือว่าที่มีอะไรบางอย่างก็จะโยกกลับมาให้ตรงกับ มาตราแล้วครับ ไม่ทราบอย่างนี้จะพอเป็นแนวทางเดียวกับที่ท่านคณิตพูดหรือเปล่าครับ

ประธาน : คล้าย ๆ กันครับ เพราะว่าเราทั้งสองคน เราอยู่ในห้อง เราเห็นเอกสาร แต่ว่าอีก หลายท่านที่อยู่ตรงนี้ท่านไม่เห็นเอกสาร ผมก็เลยอยากจะให้ท่านได้เห็นเอกสาร ท่านจะเห็นถึงว่าสิ่งที่ ในกรรมการเขาสรุปนี้เขาเปลี่ยนจากรูปแบบเดิมอย่างไร ทีนี้เมื่อทางนักวิชาการทำออกมา แบ่งเป็นชอย ย่อยอย่างนี้ ล้อกันกับแบบใหม่ของกรรมการ ก็เท่ากับว่า ณ ขณะนี้จะมีรูปแบบที่ ๑ คือหัวข้อ ประเด็น พอรูปแบบที่ ๒ ก็ออกมาไล่ตามมาตรา แล้วเอาหัวข้อประเด็นพวกนี้ไปใส่แต่ละมาตรา เพราะฉะนั้นพอใส่

วันจันทร์ที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๐

แต่ละมาตราก็จะเห็นถึงความเปลี่ยนแปลงของแต่ละมาตราว่าแต่ละมาตรานั้นเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างไร เพราะเหตุใด แต่ว่ามันจะไม่เห็นเป็นประเด็น ใช่ไหมครับ เพราะฉะนั้นพอไม่เห็นเป็นประเด็น ตรงนี้อาจจะต้องหาหรือว่าถ้าไม่เห็นเป็นประเด็น ตรงที่เป็นประเด็นอย่างนี้เราจะเก็บเอาไว้อีกไหม เพราะถ้าเก็บมันเห็นได้ชัดว่าภาพหนึ่งคือประเด็น อีกภาพหนึ่งคือเรียงมาตรา ถ้าเห็นภาพทั้ง ๒ อย่างชัด ก็อาจจะทำให้เห็นเจตนารมณ์ชัดขึ้น เพราะว่าสุดท้ายก็คือความเห็นของแต่ละประเด็น หรือความเห็นแต่ละมาตราคืออันเดียวกัน เพียงแต่เราแยกเก็บเป็น ๒ แบบ คือแบบแรกเป็นประเด็น แบบที่ ๒ เรียงมาตรา อันนั้นคงจะไว้ค่อยหาหรือกันอีกที เพราะตอนนี้เท่ากับเราต้องพัฒนารูปแบบที่ ๑ และต่อไปต้องพัฒนารูปแบบที่ ๒ ที่ว่าเรียงมาตรา สุดท้ายเรียงมาตราอยู่ข้างหน้า ประเด็นอาจจะอยู่ข้างหลัง มันจะได้สมบูรณ์ แต่จะหนามาก ตรงนั้นเดี๋ยวค่อยว่ากัน อาจจะต้องหาหรือในรอบหน้าถ้าเกิดเราพัฒนาไปแล้ว เพราะเรายังไม่ได้ทิ้ง เราคงต้องหาหรือตอนที่คณะกรรมการเราเยอะกว่านี้ น้องสร้างแบบที่ ๒ เอาไว้แล้วใช่ไหมครับ ลอง Print มาสักหน้าหนึ่งได้ไหมครับ เพื่อจะได้ให้ทุกท่านได้เห็น

นายอนุวัฒน์ วิจิตรพันธ์ : ยังไม่ได้ Print ออกมาครับ อยู่ใน Notebook ครับ

ประธาน : อยู่ใน Notebook เรา Print ได้เลยนี่ ลอง Print มาแจกทุก ๆ คน เอาแค่สัก ๒ แผ่นก็พอ เพื่อจะให้เห็น Idea นะครับ เพราะตรงนี้เป็นเรื่องที่สำคัญมากที่เราจะสื่ออย่างไรให้คนทั่วไปเขาเข้าใจ ทีนี้อาจารย์อำเภอเมื่อสักครู่นี้ให้ความเห็นว่าอาจจะต้องล้อตามข้างบนเขา คือของกรรมการเขาสื่ออย่างไร คนทั่วไปแม้แต่กรรมการเองเขาก็ชินในเอกสารของเขา เมื่อเราพิมพ์ออกไปตามเอกสารของเรา ล้อตามของเขาแล้ว เขาก็จะเข้าใจง่ายขึ้นที่เขาจะ Approve มันก็ง่ายขึ้น เพราะถ้าเกิดเราพิมพ์ผิดรูปแบบจากเขา เมื่อเราส่งไปให้เขาดู เขาอาจจะไม่เข้าใจในสิ่งที่เป็นรูปแบบของเรา และอาจจะเข้าใจความหมายผิดจากสิ่งที่เราสื่อ เลยคิดว่าเราบันทึกเจตนารมณ์ผิดหรือเปล่า ซึ่งตรงนั้นอาจจะเป็นจุดที่เราต้องคำนึงเหมือนกัน ยังไม่นับกับที่ว่าถ้ามัน Complicate มาก น้องเขาทำไม่ไหว ทำไม่ทัน งานเราก็จะไม่บรรลุเป้าหมาย นั่นอีกส่วนหนึ่ง เพราะฉะนั้นเดี๋ยวอาจจะดูจากที่น้องเขาไป Print มา แล้วจะสื่อให้เห็นชัดขึ้นเมื่อเทียบเคียงกับของทางกรรมการ เพราะกรรมการเขาไปประชุมเรียงหลักเราเห็นแล้ว เราทำตามหลักเขา เขาประชุมเรียงมาตรา เราเห็นแล้ว แล้วถ้าเมื่อเกิดน้องเขาทำเรียงตามลำดับอย่างนั้นเช่นกัน ก็จบแล้ว เพราะเขาคงไม่มีนอกเหนือจาก ๒ แบบนี้แล้ว ตรงนี้เดี๋ยวช่วยกันดูแล้วค่อยออกความเห็นกันต่อ นะครับ ท่านอาจารย์ ๒ ท่านช่วยออกความเห็นกันดัง ๆ หน่อยครับผม

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : ขอโทษครับ เมื่อสักครู่นี้ก็คุยกับท่านอาจารย์วิจิตรว่า ในที่สุดแล้วคงจะกลับมาคล้าย ๆ กับกรอบที่แจก กรอบ ๑ ที่เราไปพูดกันในอนุ ก็คือมีรัฐธรรมนูญเก่า รัฐธรรมนูญว่าง และเหตุผล ทีนี้ถ้าหากเราจะมาดูอันนี้เลยตอนนี้มันก็จะรู้ใหม่ รื้อระบบเรา ซึ่งเราตั้งประเด็นมาก่อนใช่ไหมครับ ทีนี้ผมเรียนอย่างนี้ว่า อยากจะคงอันเดิมไว้ หัวข้อและประเด็นย่อยอะไรนี้

วันจันทร์ที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๐

สรุปหรือความเห็นอะไรก็ตามที แล้วหมายเหตุมันจะใส่ว่าตรงกับมาตราอะไรที่เขากำลังร่างกันอยู่ เช่น ในอาทิตย์นี้มีประเด็นนี้ มันตรงกับมาตราไหน วรรคไหนอย่างไร ซึ่งเราจะสื่อให้เห็นว่าประเด็นนี้มีการพูดคุยกันและสรุปแล้วออกมาเป็นกฎหมายนี้มาตราไหน พอเราได้ตรงนี้ โอ.เค. บ๊ีบ เราก็กลับขึ้นมา อีกทีหนึ่ง ก็คือเอามาตรานั้น มาตราที่เราจะไปทำประชาคมติ สมมุตินะครับ พิมพ์แจกัน เราก็เอามาตรานั้น ขึ้นมา เสร็จแล้วเจตนารมณ์ก็จะมาปรากฏในหมายเหตุหรือต่อท้ายมาตรานั้น ๆ ก็คงจะกลายเป็นอีก Version หรืออีกกลุ่มหนึ่ง ก็คือการทำงานจะต้องกลับไปในระบบนั้น ในที่สุดท่านจะต้องมีมาตราและมี บันทึกเจตนารมณ์ จะเหลือ ๒ กลุ่มแค่นั้นเอง แต่ตอนนี้เรายังสรุปตรงนั้นไม่ได้แค่นั้นเอง ไม่ทราบว่าจะปรับขนาดไปใส่มาตราเลย มาตราที่ยังไม่มีนี่ คืออะไรก็ยังไม่รู้ แต่ประเด็นมันมีแล้ว เพียงแต่ความเห็นใน ประเด็นนั้น ๆ อาจจะไม่มี อาจจะมีการเคลื่อนไหวอยู่ แต่ถ้าเราใช้แบบเดิม ประเด็นต่าง ๆ ถ้ามันมีแล้ว มันก็ตกไปอยู่มาตราไหนซึ่งเป็นร่าง แล้วหมายเหตุไว้ว่าร่างรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ นี้มันตรงกับมาตราอะไร เท่าที่ผมทราบจะไม่ตรงกันหมด รัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐ กับปี ๒๕๕๐ มันคนละอันเลย ถ้าไปจับเทียบกันแล้ว มันเทียบไม่ได้เลย ก็เลยอยากจะทำหรือว่าไม่ทราบจะเห็นประการใด ถ้าไปเอาอันนี้มาเมื่อสักครู่นี้ที่ท่านแจก ซึ่งก็ไม่น่าจะยุติตามนี้ ไม่ทราบอาจารย์เห็นอย่างไรครับ

รองศาสตราจารย์วิจิตร วิเชียรชม : ขออนุญาตคุยด้วย ๆ นะคะ พอดีปรึกษากันเรื่องนี้ ด้วยว่าน่าจะเป็นอย่างที่ท่านวิจิตรที่ว่า แล้วในส่วนของหมายเหตุเราอาจจะครั้งของปี ๒๕๔๐ ว่า มาตราไหน แล้วในร่างจะไปอยู่ในมาตราไหน ซึ่งเราอาจจะใช้ Code แบบสั้น ๆ ซึ่งอ่านแล้วเข้าใจ ส่วนใน ลักษณะของประเด็นเราควรจะมีไว้ เพราะว่าบางทีมาตรามันเคลื่อน เพราะฉะนั้นตรงนี้เราจับประเด็นได้ แล้วก็จะสามารถที่จะตามได้ แม้เลขมาตราจะเปลี่ยน ตรงนี้น่าจะดีกว่า ในส่วนรายละเอียดก็ยังขอยืนยันว่า ควรจะมีเป็นเอกสารต่างหาก เพราะไม่อย่างนั้นมันจะมารุงรังอยู่ในนี้ อ่านแล้วทำให้สับสน ถ้าเผื่อว่าเราดูใน ข้อสรุป ในตารางซึ่งน่าจะเป็นขวางแบบนี้ พออ่านบ๊ีบแล้วเราเห็นแล้วว่าข้อสรุปเป็นอย่างไร หรือยังไม่ มีข้อสรุปในเรื่องไหน ประเด็นไหน ก็จะมีปรากฏ ส่วนอยากให้เห็นว่าทำไมไม่มีข้อสรุปแบบนี้ มันมีเหตุผล ใด ๆ หรือทำไมถึงไม่มีข้อสรุป เราก็จะได้ไปดูในเอกสารรายละเอียดที่ประกอบได้ ซึ่งอาจจะไม่ใช่ แนบท้าย อาจจะเป็นประกอบแล้วแยกเป็นอีกเล่มหนึ่งก็ได้ ซึ่งก็จะมีกำหนดรายละเอียดว่าครั้งไหนในการ ประชุมที่มีความเห็นแบบนี้ ตรงนี้ก็จะชัดเจนค่ะ ขอขอบคุณค่ะ

ประธาน : ขอขอบคุณครับ จริง ๆ ก็เป็น Idea ที่ดีนะครับ เพราะว่าในสิ่งที่เราทำเอาไว้เป็น เรื่องที่ดูเหมือนกับว่าจะเริ่มตกผลึกในเรื่องความเห็นเกี่ยวกับหัวข้อแต่ละหัวข้อนะครับ แล้วจากสิ่งตรงนี้ เขาจะพัฒนาไปเป็นกฎหมายมาตราอะไร ซึ่งตามร่างมีทั้งหมด ๓๑๗ มาตรา แต่ ณ ขณะนี้เรารู้กัน สำหรับคนที่เข้าฟัง ก็เรารู้กันว่าจริง ๆ แล้วไม่ใช่เป็น ๓๑๗ แล้ว เพราะเริ่มแตกหน่อ เช่น มาตรา ๔๖/๑ มาตรา ๔๗/๑ ซึ่งต่อไปในอนาคตก็อาจจะขยายเพิ่มอีก ๒ มาตรา ก็กลายเป็น ๓๑๙ แล้วถ้าเกิดมีการ

คณะอนุกรรมการบันทึกเจตนารมณ์
วันจันทร์ที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๐

ประกาศลักษณะ ๓/๔

แตกหน่อเพิ่มขึ้นไปอีก ตอนหลังก็อาจจะไปถึง ๓๐๐ แก่ ๆ ถึง ๔๐๐ มาตราก็อาจจะเป็นได้ เพราะฉะนั้น
ถ้าเกิดเรายึดในหลักหัวข้อตรงนี้ แล้วเราหมายเหตุดูเอาไว้ว่าต่อไปมันพัฒนาไปเป็นมาตราอะไร ตรงนั้นก็ดี
แต่อย่างไรก็ตาม นั่นคือสรุปตามประเด็น ที่นี้เวลาคนเขาดู เขาจะดูจากรัฐธรรมนูญที่สำเร็จรูปว่ามาตรา
อะไร พอมาตราอะไรขึ้นมาเวลาเขาจะมาหาว่าเขาอาจจะหาไม่เจอว่าอยู่ประเด็นไหน -----

- ๔/๑

วันจันทร์ที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๐

เพราะฉะนั้นถ้าเมื่อเราเกิดเป็น Soft file นี้เราอาจจะ Search ได้ว่ามาตรา ๘๖ นั้นมันก็จะมาอยู่ช่องหมายเลขก็จะเห็นว่ามันที่ไหนบ้างนั้นประการที่ ๑

ประการที่ ๒ ถ้าเมื่อเกิดเขาไม่ได้ใช้ Soft file เขาไม่ได้มีระบบคอมพิวเตอร์ชาวบ้านนี้เขาคุยเรียงมาตราก็ไม่เจอ แต่ในขณะเดียวกันของทางด้านกรอบทางด้านกรรมาธิการเขาทำเรียงมาตราไว้มันอาจจะดูง่ายกว่าหรือเปล่าสำหรับชาวบ้าน ตรงนั้นเป็นสิ่งที่ฝากเอาไว้ เลยทำให้เมื่อที่บอกว่าจะต้องทำทั้ง ๒ ทางหรือเปล่า คือเรียงมาตราเป็นหลัก แล้วก็หิ้วข้อเอาไว้ข้างหลังเพื่อให้นักเทคโนโลยีสูงใช้คอมพิวเตอร์เขา Search แต่คนที่เทคโนโลยีต่ำหรือชาวบ้านเขาเปิดดูมาตราดูเองได้ทั้ง ๒ อย่างประกอบกันหรือเปล่า ซึ่งถ้าเมื่อทำทั้ง ๒ อย่างประกอบนี้ ณ ขณะนี้ตรงนี้เราทำจบแล้วนะครับ เราก็เพียงแค่เติมว่าสุดท้ายไปผลึกที่มาตราไหน ในขณะเดียวกันของใหม่ที่กำลังไป Print มาเรียงมาตรานะครับ สุดท้ายเราอาจจะเป็นหมายเหตุเอาไว้ย้อนกลับมาว่าอันนี้เป็นประเด็นหัวข้ออะไรหรือเราไม่ย้อนกลับมาก็ได้เพราะว่ามันมีความเห็นอยู่ในเรียงมาตราของมันอยู่แล้วนะครับ ซึ่งตรงนี้อาจจะจำเป็นใหม่ที่ต้องทำถึง ๒ อย่างอันนี้ที่ผมขออนุญัตินำเสนอ แต่เรื่องทั้ง ๒ ประการนี้ ผมมองว่ามันให้ความสำคัญประโยชน์ต่างกัน ขออนุญัตินี้ประชุมช่วยลงพิจารณาด้วยนะครับ ขอขอบคุณครับ

ประธาน : เชิญครับคุณปัทมา

นางสาวปัทมา สุปกำปัง : ในส่วนที่กำลังพิจารณากันอยู่น่าจะแยกเป็น ๒ ประเด็นคือการจัดเก็บข้อมูลที่เราจะจัดเก็บเป็นลำดับอย่างไรและอีกส่วนหนึ่งน่าจะเป็นในส่วนของการนำเสนอ นำเสนอข้อมูล รายงาน เจตนารมณ์ของเราตรงนั้นนะคะ ซึ่งการจัดเก็บนี้เราจัดเก็บเป็นระยะเวลาตามระยะเวลาที่น่าจะได้ และเวลานำเสนอนี้ไม่ว่าเราจะนำเสนอเป็น Soft file ใส่ซีดีหรือว่าขึ้น Internet หรืออะไรก็ได้แต่ตรงนั้นนี่เราก็อาจจะสามารถ เวลาเราจัดเก็บเราอาจจะจัดเก็บเป็น ๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ เวลานำเสนอเราอาจจะนำเสนอย้อนหลังก็น่าจะได้คะว่า เามาตราขึ้นก่อน สมมุติว่าเราอยากจะค้นมาตรา ๓ เรื่องนี้ เวลาค้นแล้วนี่เราอาจจะคีย์แค่มาตรา ๓ เพราะรู้อยู่แล้วว่าอาจจะเป็นเรื่องอำนาจอธิปไตยตรงนั้นนะคะ แล้วพอค้นปุ๊บมันจะลิงค์ไปให้ว่าในชั้นของคณะกรรมการยกกว้าง คณะอนุกรรมการยกกว้าง ในชั้นของ สสร. พิจารณาแปรญัตติเขามีความเห็นกันอย่างไร จนสุดท้ายพอไปรับฟังประชามติจากประชาชนแล้วมีความเห็นอย่างไร ตรงนั้นก็น่าจะได้ รวมทั้งถ้าเกิดว่าเราจะนำเสนอเป็นหนังสือเป็นเล่มเป็นรายงาน การนำเสนอก็อาจจะนำเสนอย้อนมาจากหลังก็ได้ สมมุติว่ามาตรา ๓ ที่บัญญัติไว้สมบูรณ์แล้ว คือบัญญัติไว้แบบนี้ ๆ เพราะฉะนั้นให้ย้อนกลับไปว่า อาจจะย้อนกลับไปในชั้น สสร. ถอยจาก ๕๔๓ หรืออาจจะถอยจาก ๕ แล้วกลับไปเริ่ม ๑ ๒ ๓ ๔ ตรงนั้นคิดว่าน่าจะไม่มีปัญหาคะ

ประธาน : ไม่ทราบมีท่านอื่นมีความเห็นอย่างไร เพิ่มเติมไหมครับ เชิญครับ

วันจันทร์ที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๐

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : คือเมื่อคุยกับท่านอาจารย์ ก็มีความเห็นว่ารูปแบบเดิมนี้ โอ.เค. แต่ที่นี้เพียงแต่ถ้าเป็นแบบหัวข้อนี้ให้มันเล็กลง คือของนี้ให้มันเล็กลง ประเด็นย่อยก็จะแคบลงก็คือ ให้มันย่อเล็กลง ส่วนความเห็นของคณะอนุกรรมการร่าง แล้วก็จะคณะกรรมการร่างกรอบ ๒ อะไรที่เป็นช่องใหญ่ ก็อาจจะใช้คำว่าสรุปความเห็นของคณะอนุกรรมการ แล้วก็คณะกรรมการ แล้วก็ของประชาชน เสร็จแล้วทำเป็นช่องเล็กลงมาอีก ก็คือในกรอบใหญ่นี้อาจจะเป็น ๓ ช่อง คล้าย ๆ บาท จำนวนเงิน บาท สตางค์ เป็นช่องมาอย่างนั้นก็ ๓ กรอบ ก็คือมีคณะอนุกรรมการก็จะเป็นช่อง ๒ ช่องที่ ๓ ก็จะเป็นจากภาคประชาชน อันนี้แล้วส่วนหมายเหตุนี้ก็อาจจะมาตราหรือเป็นสรุปอะไรนี้ ผมดูแล้ว ว่าอย่างนี้มันอาจจะดูง่ายหรือปล่านะครับ ส่วนความเห็นของคณะอนุกรรมการมีการอภิปรายใน ประเด็นนั้นรายละเอียดอย่างไร เราก็ Food note ไว้เช่น ในเรื่อง ส.ส. จำนวน ๔๐๐ คน มีการพูดไว้เยอะมีความเห็นหลากหลายก็ Food note ไว้ว่าให้ไปดูในเนื้อ ซึ่งอาจจะเป็นรายละเอียดจำนวนมาก แล้วก็ Food note ไว้แบบนี้ อาจจะง่ายในการที่จะนำเสนอ ไม่ทราบว่าจะเห็นอย่างไรครับ หรือจะคงเดิมไว้ เพราะว่าคงเดิม คำว่า ความเห็นนี้แสดงว่าจะต้องลงความเห็นค่อนข้างที่จะละเอียด ท่านสรุปแบบนี้มันก็จะง่าย ประเด็นมันก็จะสั้น ๆ เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย หรือว่าเห็นอย่างไร อย่างนี้ ส่วนใครอภิปรายอย่างไรก็จะไปดูอีกส่วนหนึ่ง Food note ไว้ไม่ทราบว่าอย่างนี้จะทำให้การนำเสนอนี้มันจะสั้น ๆ ก็คือจะมีไม่กี่หน้า แต่ว่าในรายละเอียดของเรื่องนี้มันจะเยอะไปอีกฝ่ายหนึ่ง ไม่ทราบจะง่ายไหมอันนี้ก็หาหรือจะครับ

ประธาน : คุณกบครับ ไม่ทราบว่ารายงานที่เขาส่งเมื่อวันที่ ๒๐ ไม่ทราบว่าเราเคยแจก ภายในคณะเราไหมครับ

นางสาวปรัชญาภรณ์ อมรเวช : มีแจกค่ะ

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : ท่านประธาน อันนี้ไม่ทราบเขายุติหรือยังที่ว่าฟังความเห็นอะไรนี้ คือประมวลความคิดเห็นเพื่อประกอบการร่างรัฐธรรมนูญจากแบบสอบถามเป็นรายบุคคล อันนั้นเป็นแบบ Questionnaire

ประธาน : ใช่ครับ เป็นแบบสอบถาม ตรงนั้นเป็นการเรียกว่า สุ่มครั้งที่ ๑ แล้วก็ได้มีการ Comment ว่าจะต้องไปสำรวจเพิ่มเติมต่อไปเรื่อย ๆ เพราะฉะนั้นเท่ากับว่ายุติเฉพาะตรงช่วงนั้น

นายวัชรินทร์ บัจเจกวิญญูสกุล : ช่วงวันที่ ๑๕ มีนาคม

ประธาน : ครับ ระหว่างนี้คงรอน้องเขา print มาดูนะครับ และเดี๋ยวจะได้เห็นรูปแบบใหม่ และก็จะได้สรุปกันอีกครั้งหนึ่งครับ ระหว่างรอนะครับ ดูจากกรอบ ๒ ที่น้องเขาส่งมาให้ดูนั้นครับ แบ่งเป็น ๔ หัวข้อ มีสเต็ป ๔ ช่อง หัวข้อประเด็นย่อย ความเห็นของคณะอนุกรรมการ และ คณะกรรมการ สุดท้ายก็คือหมายเหตุ แต่กลับมาดูใน File ที่พวกเรามีอยู่นะครับ File ของกรอบ ๓ เป็นประเด็น ต่อไปก็ความเห็นของคณะอนุกรรมการ แล้วก็ของคณะกรรมการ ต่อไปก็เป็นความเห็นของ

วันจันทร์ที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๐

คณะกรรมการยกร่างที่สรุป แล้วก็มากล่าวถึงเหตุผลที่แตกต่างและจึงจะไปหมายเหตุ ตรงนี้ต้องถาม นักวิชาการนะครับว่า จริง ๆ แล้วตอนนั้นที่เราร่างกันที่เราคุยกันนี้เท่ากับว่ากรอบ ๒ นี้เราต้องมีช่องก่อน จะถึงหมายเหตุ ยังต้องมีลักษณะเหมือนกันกับกรอบ ๓ อีกใช่ไหมครับ อยากจะให้ดูกรอบ ๒ นะครับ ในปีก ใหญ่ที่ส่งมาในหน้าครับ กับกรอบ ๓ ที่อยู่ใน File คุณบัทมาอาจจะเปิดดูใน File จะเห็นได้ว่ากรอบ ๓ ที่ทำ มาเนี้กับกรอบ ๒ จะเห็นได้ว่าการแบ่งช่องต่างกัน จึงเรียนท่านคณะอนุกรรมการทุกท่านช่วยดูด้วยนะ ครับว่าระหว่างกรอบ ๒ ที่ทำมากับกรอบ ๓ ที่ทำมาของกรอบ ๓ ที่อยู่ใน File เพื่อดูว่าเป็นไอดีในส่วนของ ที่ต่างกันนี้เราคิดว่าอันไหนเหมาะสมมากกว่ากันนะครับ หรือว่าอาจจะเป็นเพราะกรอบ ๒ ยังไม่ได้พิจารณาเลย ยังไม่ได้ใส่เข้าไป เลยทำให้ช่องยังไม่ครบ ระหว่างที่รอน้องเขาไปถ่ายเอกสารอยู่นะครับ ผมก็เลยหยิบมา อ่านเล่น ๆ อย่างมาตรา ๘๙ ที่เขาร่างไว้หน้าครับ เขาร่างเอาไว้ ๒ แบบ แบบที่ ๑ เขาร่างเอาไว้ว่า สภา ผู้แทนราษฎร ประกอบด้วยสมาชิกจำนวน ๔๐๐ คน โดยเป็นสมาชิกซึ่งมาจากการเลือกตั้งแบบแบ่งเขต เลือกตั้งตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๙๐ กับแบบที่ ๒ บอกว่า มาตรา ๘๙ สภาผู้แทนราษฎร ประกอบด้วยสมาชิกจำนวน ๔๘๐ คน โดยเป็นสมาชิกซึ่งมาจากการเลือกตั้งแบบแบ่งเขตเลือกตั้งจำนวน ๔๐๐ คน และสมาชิกซึ่งมาจากการเลือกตั้งแบบสัดส่วนจำนวน ๘๐ นี้เป็นแบบที่ ๒ โดยที่ว่าแบบสัดส่วน นั้นเป็นอย่างไรนะครับ ตรงนั้นก็ยังไม่ได้สรุปกัน รายละเอียดก็จะเหมือนกับที่น้อง ๆ เขาเขียนลงมาใน เอกสารฉบับนี้ว่าใครอภิปรายไว้อย่างไรนะครับ เพราะฉะนั้นตรงนี้พวกรุ่นนี้คงจะถึง จากมาตรา ๘๑ มาก็คง จะถึงมาตรา ๘๙ ก็คงถึงจะทราบว่ากรอบ ๒ ตกผลึกอย่างไรนะครับ แต่ก็ยังมีรอบ ๓ ที่จะต้องไปว่ากันต่อ

วันจันทร์ที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๐

จริง ๆ แล้วค่อนข้างจะลำบากนะครับที่ว่าเราจะทำอย่างไรให้ออกมาดีที่สุดและเข้าใจง่ายที่สุด เพราะว่าแต่ละคนที่มีความเห็นก็เป็นประโยชน์ และน่ารับฟังหมดเลย แต่อันไหนที่คิดว่าจะดีที่สุด ตรงนั้นยาก ต้องขึ้นอยู่กับว่าเราต้องรู้ด้วยว่าขั้นตอนข้างหน้าของเขาจะเป็นอย่างไร เพราะเราต้องทำรูปแบบเอกสารรองรับในสิ่งที่เราไม่รู้ว่าจะหน้าจะเป็นอย่างไรเสียด้วยซ้ำ เพราะจากที่เราเห็นเป็นประเด็นก็เปลี่ยนมาเป็นเรียงมาตรา ซึ่งตรงนั้นเราก็ไม่คิดมาก่อน แต่จริง ๆ ก็เป็นสิ่งที่ต้องเกิด เพราะสุดท้ายเขาก็ต้องมาวางเรียงมาตรา แต่คงไม่มีแบบที่ ๓ เพราะว่าเรียงมาตราที่จบ เหลือแต่เพียงปรับปรุงหรือตกลึกในแต่ละมาตรานั้นเท่านั้น ซึ่งอย่างเก่งก็อาจจะเลขมาตราเปลี่ยนแปลงหรือเลื่อนไปนะครับ อาจารย์วัชรินทร์ครับ อักษรย่อนี้ ก.ต. หรือว่า กต. ครับ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : ผมไม่แน่ใจครับ คณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม แต่ในกฎหมายต้องไปดูพระราชบัญญัติระเบียบบริหารศาลยุติธรรม

ประธาน : ผมจำคล้ายคล้ายคล้ายว่าในอดีต ก.ต. แต่ตอนหลังผมไม่แน่ใจว่าเปลี่ยนเป็น กต. ตามระเบียบใหม่หรือเปล่า

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : ต้องไปดูร่างพระราชบัญญัติครับ มีประเด็นอะไรครับ

ประธาน : ผมมาดูที่ Note เอาไว้ เพราะว่าร่างบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยของเรา เราก็คงไม่อยากจะให้ออกมาผิดเหมือนกัน เพราะฉะนั้น Wording ที่ใช้น้องช่วยดูด้วยนะครับ ถ้าเราไล่กลับมาตัวสะกดต้องถูกต้อง ชื่อต้องถูกต้อง

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : คณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม รู้สึกจะไม่ถูกนะครับ ที่บอกว่าเป็น ๓ เป็น ๔ ไม่ใช่ ๖-๔-๒ ครับ ท่านประธานครับ แล้วประชุมวันพุธจะเอาอันนี้เสนอที่ประชุมหรือเปล่า เรียงหรือด้วยเพราะว่ากรรมการวิสามัญหลายท่าน ถ้าจะไปปรับแบบที่คุยกันก็จะ Save คือไม่ต้องไปซีร็อคเยอะ

ประธาน : ผมขออนุญาตอย่างนี้ได้ไหมครับ เดี่ยวลองดูแบบที่น้องเขาเตรียมเอาไว้ว่าจะปรับหลังจากที่ได้มีการไปที่บางแสนแล้วจะเป็นอย่างไร เดี่ยวให้น้องเขา Present แล้วหลังจากนั้นเราดูว่า ๑. เราจะปรับตามแบบที่เราสรุปวันนี้เป็นอย่างไร ๒. เราปรับทันไหม เพราะเนื่องจากว่าเราจะเสนอวันพุธในขณะที่พรุ่งนี้มีเรียงมาตรา ๘๐ กว่า เป็นต้นไปอีก ซึ่งน้องเขาทำหน้าที่อยู่ตรงนั้นด้วย เพราะฉะนั้นถ้าเกิดเราปรับไม่ทัน เราอาจจะตกลงกับทางคณะใหญ่ในวันพุธเราอยู่ระหว่างการปรับปรุง เนื่องจากได้มีการอภิปรายกันในวันพรุ่งนี้และวันพุธ เลยจะเสนอเมื่อเสร็จสิ้นแล้ว อาจจะตะลุกออกไปอย่างนั้นก่อน แต่ว่าวันนี้อาจจะขอดูว่าที่น้องเขาทำมาใหม่นั้นเป็นอย่างไร น้องช่วย Present ไปด้วยครับ

นายพนรัตน์ วิจิตรพันธ์ : ขออนุญาตชี้แจงครับ ผม นายพนรัตน์ วิจิตรพันธ์ ก็คือที่ Print ออกมาให้ก่อนก็ยังไม่สมบูรณ์นะครับ แล้วแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐที่ประชุมไปเป็นครั้งที่ ๔ ก็ยังไม่จบ

วันจันทรที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๐

ตอนน้ก็มีการพิจารณาถึงมาตรา ๔๑ ก็จะมีเหลืออีก ๓ มาตรา ผมก็ยังลงรายละเอียดไม่ครบนะครับ ในส่วนความตั้งใจที่จะทำตารางแบบนี้จะครับ จะอธิบายความตั้งใจให้ฟังนะครับ ก็คือว่าครั้งที่ ๑ คือก่อนไปสปริง ฟิลด์ กับครั้งที่ ๒ คือไปสปริง ฟิลด์ การกำหนดประเด็นก็คือกำหนดประเด็นเป็นรายหัวข้อ ผมก็เลยคิดว่าควรใส่ประเด็นเป็นรายหัวข้อ ก็เลยเอามาใส่ไว้ในหมวด ๕ แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐก่อนว่าความเห็นของคณะอนุกรรมการกับกรรมาธิการเป็นอย่างไร เพื่อไม่ให้หลุดเป็นประเด็นไปก่อน คือเรายังไม่รู้ว่าเขาจะจับไปใส่ในมาตราไหน ก็เลยควรที่จะใส่เป็นประเด็น ๆ ไว้ ก็คือใส่ไว้ในชื่อหมวด ๕ เลยครับ ผมขอยกตัวตัวอย่างในหน้า ๕ นะครับ เรื่องปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เขาก็จะให้เหตุผลไว้ว่าเป็นหลักการที่ควรที่จะใส่ใช้ใหม่ครับ ผมก็จะให้เหตุผลว่าใส่ไปเพราะอะไร แล้วเขาจะใส่อย่างไร คือใส่แยกไว้ในวรรคเดียววรรคแรกหรือว่าวรรคสอง หรือว่าเป็นมาตราใหม่ ส่วนเหตุผลที่แตกต่างก็จะมี แล้วก็สรุปความเห็นนี้ก็จะสรุปความเห็นของกรรมาธิการครับว่าในการประชุมที่สปริง ฟิลด์ ว่าออกมาแล้วเอกสารของรัฐสภาที่เขาพิมพ์แจกมาเขามีความเห็นอย่างไร ผมก็จะใส่ความเห็นตรงนี้ลงไปตามที่เขาสรุปมาเลยนะครับ ส่วนที่ว่ากลับมาจากสปริง ฟิลด์ แล้วก็จะเป็นครั้งที่ ๓ คืออนุกรรมาธิการของกรรมา ๑ การพิจารณาครั้งนั้น ฝ่ายเลขานุการก็จะทำร่างออกมาแล้วครับ แต่ตอนนั้นผมก็ยังไม่ใส่ แต่ความตั้งใจจะใส่ก็คือจะไปใส่ให้ตรงกับรัฐธรรมนูญของปี ๒๕๔๐ ก็คือจะอยู่ในหน้าสุดท้าย หน้า ๘ ที่มาตรา ๗๑ มาตรา ๗๒ ทางเลขของกรรมา ๑ เองก็ได้มาทำเปรียบเทียบกับปี ๒๕๔๐ ว่าถ้าเกิดเพิ่มเติมในมาตรา ๗๑ จะเพิ่มเติมว่าอะไร เพิ่มเติมมาตรา ๗๒ คงเดิมหรือว่าเปลี่ยนแปลงอย่างไร ซึ่งความเห็นก็จะเหมือนเดิมว่าเหตุผลที่กรรมา ๑ ให้ความเห็นไปคืออะไร แล้วสรุปออกมาว่า เห็นด้วยว่าคงเดิม แล้วจะมาแทรกในตอนท้ายของมาตรา ๗๑ ว่าครั้งที่ ๔ คือของกรรมาธิการยกร่างครับ ที่ฝ่ายเลขานุการของกฤษฎีกาหรือของอาจารย์สมคิดที่เขาไปทำมาครับ เขาเห็นเหมือนหรือไม่เหมือนกับกรรมา ๑ ก็คือจะเปรียบเทียบในส่วนมาตรา ก็คือจะยกมาเปรียบเทียบกันให้เห็นโดยชัดเจน แล้วจะได้เห็นถึงวิวัฒนาการว่าก่อนไปสปริง ฟิลด์ เรากำหนดเป็นประเด็นแล้วประเด็นนั้นได้โยกเข้ามาอยู่ในส่วนของมาตราอย่างไร แล้วเหตุผลที่เขาทำมาหรือว่าเหตุผลที่เขาอภิปรายกันคืออะไร แล้วยังเป็นการเปรียบเทียบให้เห็นทั้งของอนุและของกรรมาธิการอย่างชัดเจนด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

ประธาน : มีท่านใดจะสอบถามทางนักวิชาการให้อธิบายเพิ่มเติมไหมครับ

นายณพรัตน์ วิจิตรพันธ์ : ขอเพิ่มเติมอีกนิดหนึ่งครับ สรุปความเห็นนี้ผมคิดว่าก็คือไปสรุปความเห็นครั้งนี้ไปก่อน ส่วนเรื่องเจตนารมณก็อาจจะเพิ่มเป็นช่องที่ ๖ คือทำเมื่อทุกอย่างเรียบร้อยแล้วเป็น Final แล้ว อาจจะขยายตารางออกไป ตอนน้ก็ขอแค่คงไว้แค่สรุปความเห็นก่อนครับ ขอขอบคุณครับ

ประธาน : ถ้ายังไม่มีใครถาม ผมขออนุญาตตามนะครับ ถ้าอย่างนั้นก็คือว่ารูปแบบตรงน้ก็เหมือนกับรูปแบบเดิมที่มีอยู่ใช้ใหม่ครับ ตารางก็จะลักษณะคล้ายคลึงกัน เพียงแต่เพิ่มข้อมูลลงไป

วันจันทร์ที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๐

เพราะฉะนั้นถ้าเกิดเราจะขยับโยกย้ายเป็นอย่างอื่น หรือจะเปลี่ยนแปลงรูปแบบ เนื่องจากเป็นระบบ Excel เราก็สามารถ Copy ทำได้โดยง่ายใช่ไหมครับ ถ้า Copy ขยับทำได้โดยง่ายนี้ วันนี้อนุกรรมการเราเหลืออยู่เพียง ๕ ท่าน โดยเฉพาะหลักใหญ่ของเราคือทั้งประธานและรองประธานท่านไม่อยู่ ผมเลยขออนุญาตอย่างนี้ได้ไหมครับ เรื่องนี้สำคัญ รูปแบบที่เห็นและเข้าใจชัดเจนผมอยากจะได้มุมมองให้ละเอียดที่สุด ถ้าอย่างนั้นก็ขออนุญาตให้ห้อง ๆ ทำตามรูปแบบนี้ไปก่อน เพราะว่ายังไม่มียอะไรเสียหาย แล้วเมื่อผ่าน ๒ วัน พรุ่งนี้ มะรืนนี้ไปแล้ว กรอบที่ ๒ ก็คงจะเสร็จ แล้วเราก็เอาข้อมูลใส่ลงไป เมื่อเราประชุมกันครั้งต่อไป สำหรับคณะอนุฯนี้ละครับ คนเยอะกว่านี้ โดยเฉพาะหลักใหญ่มา คือท่านประธาน รองประธานมา เราจะได้ช่วยกันออกความเห็นและสรุป เพราะถ้าเผื่อเราจะเปลี่ยนเป็นอย่างอื่นก็ไม่ยาก เพราะเราใช้ระบบ Excel แต่สำคัญที่สุดรูปแบบอยากจะได้รูปแบบที่อ่านแล้วเข้าใจง่ายที่สุด เป็นประโยชน์ต่อผู้อ่านมากที่สุด เพราะอันนี้จะเป็นผลงานที่เราจะต้องฝากเอาไว้ด้วย ถ้าเผื่อเกิดเป็นอย่างนี้ ท่านอื่นพอจะรับได้ไหมครับ ยังไม่สรุปรูปแบบวันนี้ ถ้าไม่มีใครเห็นเป็นอย่างอื่น ผมก็คิดว่าอยากจะขออนุญาตที่ประชุมว่าให้ห้อง ๆ ทำตามรูปแบบนี้ไปก่อน แล้วเมื่อเราสรุปว่ารูปแบบเป็นอย่างไรรู้แล้วเราก็ขยับอีกครั้งหนึ่ง ดึกว่าจะขยับไปขยับมา แล้วสุดท้ายนี่จะต้องทำ ๒ ครั้ง ถ้าเป็นอย่างนั้นวันนี้มีใครเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ ถ้าอย่างนั้นในเรื่องเกี่ยวกับระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องพิจารณา ก็ถือว่าเราพิจารณาไปจบตรงนี้ก่อน ต่อไปก็ขอผ่านไประเบียบวาระที่ ๔ เลย

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องอื่น ๆ ไม่ทราบมีท่านใดจะเสนอไหมครับ เชิญครับ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : เพียงแต่ถามเท่านั้นเองครับ ที่หมวด ๕ แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ เหตุผลที่แตกต่างหมายถึงเหตุผลของกลุ่มเลขา กับอนุหรือเปล่า

นายณพรัตน์ วิจิตรพันธ์ : ไม่ใช่ครับ พิจารณาแบบให้เห็นเลยครับว่าในอนุที่เขาเห็นด้วยกลุ่มหนึ่งไม่เห็นด้วย ที่ไม่เห็นด้วยเหตุผลเขาคืออะไร ส่วนพอเป็นจังหวัดต่อไปการพิจารณาของกรรมาธิการก็จะเป็นเหมือนเดิมครับ คือกรรมาธิการที่เห็นด้วยกลุ่มหนึ่งเขาให้เหตุผลว่าอย่างไร แล้วกรรมาธิการที่ไม่เห็นด้วยให้เหตุผลว่าอะไร แล้วสรุปสุดท้ายที่ท่านเลขาหรือว่าประธานสรุปครับว่าคืออะไรในขั้นนั้นอย่างนี้ครับ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : ความเห็นแตกต่างระหว่างอนุกรรมาธิการหรือว่าระหว่างกรรมาธิการด้วยกัน

นายณพรัตน์ วิจิตรพันธ์ : ระหว่างกรรมาธิการกับอนุด้วยกันเองครับ คือเป็นแบบไล่ตามขั้นตอนมากกว่าครับ อันหนึ่งก็คือความเห็นของกรรมาธิการคือเห็นด้วย คือเหตุผลอะไร ไม่เห็นด้วยคือเหตุผลอะไร แล้วสรุปคืออะไรครับ

คณะอนุกรรมการบันทึกเจตนารมณ์

ประกาศลักษณะ ๕/๔

วันจันทร์ที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๐

ประธาน : ผมหรือต่อไปเลยนะครับ เมื่อสักครู่นี้ได้คุยกับทางเจ้าหน้าที่ การประชุมของ
เราปกติเรานัดทุกวันจันทร์เวลาบ่ายโมง แต่ปรากฏว่าจันทร์หน้าเราคงต้องงด เพราะว่าเราจะไปที่บางแสน
ถ้าวันจันทร์ถัดไปก็เจอสงกรานต์อีก วันที่ ๑๖ ซึ่งตามหลักแล้ว ๒ อาทิตย์นี้ผมว่าในขณะที่เขาประชุมกันที่
บางแสน เราต้องมารายงานความคืบหน้าด้วย แล้วจะได้รับสรุปเพื่อให้น้อง ๆ เขาทำงานด้วย ถ้าเราจะรอ
ไปถึงวันที่ ๒๓ มันจะนานเกินไป -----

- ๖/๑

วันจันทร์ที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๐

ผมเลยขออนุญาตหรือพวกเราก่อนนะครับ เฉพาะ ๕ คนที่อยู่ตรงนี้ว่า ถ้าเมื่อเกิดเราเลื่อนจากวันที่ ๑๖ ไปเป็น ๑๗ บ่ายโมง ไม่ทราบว่ทั้ง ๕ ท่านที่อยู่ตรงนี้รวมทั้งน้อง ๆ นักวิชาการตัดขาดอะไรไหมครับ เพราะถ้าไม่ติดขัดนะครับ ผมจะขออนุญาตให้ทางเจ้าหน้าที่ติดต่อกับอีก ๕ ท่านที่เหลือ ขอวันนัดถ้าท่านได้ นะครับ ก็จะได้นัดวันที่ ๑๗ ในการประชุมครั้งต่อไปเลย เทียนครับ ท่านวัชรินทร์

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : วันที่ ๑๗ รู้สึกจะเป็นวันทำการวันแรกใช้ไหมครับ ที่ปิดมา แล้วก็รู้สึกจะชดเชยวันที่ ๑๖ วันที่ ๑๗ เป็นวันแรกใช้ไหมครับ

ประธาน : ใช่ครับ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : ถัดไปอีกสักวันหนึ่งได้ไหม

ประธาน : ครับ ถ้าอย่างนั้นก็ ๑๘ เรามาคณะใหญ่เข้า แล้วเราก็ต่ออนุกรรมการบ่าย

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : ผมว่าอย่างนั้นดีกว่านะ เพราะว่าวันที่ ๑๗ ผมจำได้ว่าผมไปรับเป็นวิทยากรที่ไหนมีการพูด ก็เอาวันที่ ๑๘ เข้าแล้วก็บ่ายต่อคณะเรา ดีไหมครับ นัดทีเดียวจะได้ไม่ต้องเสียเวลา

ประธาน : ครับ อย่างนั้นต้องขอหรืออีก ๓ ท่านที่เหลือแล้วครับ อาจารย์ได้ไหมครับ

รองศาสตราจารย์วิจิตรา วิเชียรชม : ก็คงได้แต่ว่าอาจจะต้องออกก่อน เพราะว่ามีสอบ คำโครงการวิทยานิพนธ์คะ ตอนบ่ายแก่ ๆ ประมาณ ๑๖.๐๐ นาฬิกาคะ ก็อาจจะทัน น่าจะทันคะ ขอบคุณคะ

ประธาน : ถ้าเมื่อเกิด แล้วของท่านบัทมาครับ ได้นะครับ น้อง ๆ คงไม่มีปัญหาอะไรครับ ถ้ามีปัญหาที่ต้องขออนุญาต เป็นบ่ายครับ ถ้าอย่างนั้นเดี๋ยวผมจะฝากให้ทางเจ้าหน้าที่เช็คกับ ๕ ท่านที่เหลือนะครับ วันที่ ๑๘ บ่าย โดยที่ว่าเราอาจจะเอวาระ เลื่อนวาระเรื่องนี้ เรื่องรูปแบบทั้งหลายมาคุยก่อน เพราะเป็นเรื่องที่สำคัญนะครับ เพื่อจะได้ให้กรรมการทุกท่านจะได้อยู่ขณะที่ว่าพิจารณา เพราะว่าผมคิดว่า ถ้ารูปแบบดี เนื้องานก็ออกไปดี ถึงแม้เนื้องานจะออกมาดีแค่ไหนก็ตาม ถ้าเมื่อเกิดรูปแบบออกมาไม่สามารถสื่อให้เขาเข้าใจได้ สิ่งที่เราสกัดออกมาก็ไร้ประโยชน์นะครับ อย่างนั้นเจ้าหน้าที่ช่วยรวบรวมช่วย สอบถามกรรมการที่เหลือนะครับ อีก ๕ ท่านว่า เราจะขอเลื่อนไปประชุมวันที่ ๑๘ เมษายน เวลา ๑๓.๐๐ นาฬิกาหน้าครับ จะว่างไหมครับ

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : ก็อยากจะเรียนหรือแล้วน้องทีมผู้ช่วย ไม่ทราบไปที่ บางแสนอย่างไร ไปทุกคนหรือเปล่า หรือเลือกพักอย่างไร ดอกเตอร์สุธีร์เขาจัดให้ไปกันอย่างไร

ประธาน : น้อง ๆ ได้ประสานกับทางคุณภริมาแล้วใช้ไหมครับ ว่าใครจะไปจะพักอย่างไร ใช้ไหมครับ คุณภริมาจัดสถานที่ไว้ให้เรียบร้อยแล้วใช้ไหมครับ รวมทั้งเรื่องรถนี้ต้องจัดเอง เป็นเรื่อง ของไม่ใช่คุณภริมา ต้องเป็นเรื่องทางน้องเขาต้องจัดการกันเอง แต่ส่วนใครจะเป็นคนจัดการแทนน้อง อาจารย์สมเกียรติหรือจะเป็นใครอย่างไรนั้นอีกเรื่องหนึ่ง เหมือนอย่างคราวที่แล้วที่ไปสปริงฟิลด์

วันจันทร์ที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๐

นางสาวปัทมา สุปก่าป้ง : คราวที่แล้ว ก็เป็นที่ทางสภาเป็นคนจัดหารถตู้ แล้วก็กำหนดนัดหมายการเข้า การอะไรอย่างนี้ทางสภาจัดให้หมดเลยคะ ทางน้องไม่น่าจะทราบรายละเอียด

ประธาน : ถ้าอย่างนั้นน้องต้องเช็คติดต่อกับคุณภริมาเรียบร้อยแล้วนะครับ

รองศาสตราจารย์อำไพ อินทรประเสริฐ : ขออนุญาตท่านประธานคะ อย่างสมมุติพอดีท่านวัชรินทร์ยกประเด็นเรื่องน้อง ๆ จะเดินทางไปนี่กำลังมองว่าเมื่อ TOR โดยที่ท่านสมเกียรติกับน้อง ๆ เสนอแล้วก็จากอนุกรรมการชุดนี้ได้อนุมัติไปแล้วนี่นะคะ ภายใต้งบ ๖๔๐,๐๐๐ บาท ซึ่งคงต้องบริหารจัดการตรงนั้นกัน โดยใครเป็นหัวหน้าก็น่าจะเป็นท่านดอกเตอร์สมเกียรติใช้ใหม่คะ

ประธาน : คือท่านประธานศรีวิการ์ท่านจะทดลองให้ก่อนครับ ตอนนี้อยู่ระหว่างว่ารอว่าห้องว่างใหม่ที่เราจะประชุมวันที่ ๑๘ ปายนะครับ แล้วก็ถ้าห้องว่าง แล้วก็จะต้องเช็คกับอีก ๕ ท่านที่เหลือเพื่อไม่ให้ว่าวันที่ ๑๘ เรามานั่งประชุมกัน ๕ คนตรงนี้ครับ ท่านวัชรินทร์ไปด้วยใหม่ครับวันที่ ๖ - ๑๑

นายวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล : ก็คิดว่าจะไป แต่ว่าคือก็อยากจะไปฟังนะ แต่ไม่รู้ว่า จะอยู่ได้แค่วันไหนเพียงไรนะครับ ก็ยังดูว่าสถานที่ไปแล้วก็มีใครไปบ้าง แล้วที่פקเป็นอย่างไร เพราะว่า เห็นเขาพูดท่านเองว่า อนุกรรมการก็ไม่ให้ละ ให้ไปเฉพาะตัวกรรมการที่ว่าง ๓๕ คน แต่กรอบของเรานี้ก็ไปในฐานะที่เป็นบัณฑิตเจตนารมณ์ทั้งหมดเป็นอย่งนั้นนะครับ

ประธาน : เท่าที่ทราบมีอาจารย์สมเกียรติกับคุณปัทมาจะอยู่ทั้ง ๖ วันใช่ไหมครับ แล้วก็ ส่วนคุณวันชัยนี่แกขอไป แต่แกไม่ขอที่פקเพราะว่าแกมีคอนโดอยู่แล้วที่บางแสน มีผมจะไปวันที่ ๑๐ ๑๑ เพราะเข้าใจว่ากรอบ ๓ อยู่ตรงนั้น แล้วพอดีก่อนหน้านั้น พอตีผมไปต่างจังหวัด สรุปนะครับว่า เนื่องจากว่า วันที่ ๑๘ ตอนเช้านี้คณะใหญ่ไม่ได้ประชุม ไปประชุมวันศุกร์เลยนะครับ เพราะฉะนั้นเท่ากับว่าเราว่าง ทั้งเช้าและบ่าย ถ้าเราว่างทั้งเช้าและบ่ายนี่เมื่อที่คุณปรัชญาภรณ์เช็คอาจารย์สมเกียรติ คุณปรัชญาภรณ์ เช็คอาจารย์สมเกียรตินี้เฉพาะบ่ายใช่ไหมครับ

เจ้าหน้าที่ : ช่วงบ่ายไม่ว่าง ช่วงเช้าไม่ว่างคะ

ประธาน : ช่วงเช้าไม่ว่าง เพราะฉะนั้นก็เท่ากับว่า ช่วงบ่ายอาจารย์สมเกียรติว่างนะครับ ส่วนทางท่านศรีวิการ์ยังปิดโทรศัพท์ติดต่อไม่ได้ ท่านโสมสุดาภิ์ปิดโทรศัพท์นะครับ สำหรับท่านประโภชม์ ยังติดต่อไม่ได้ สมมุติว่าตอนนี้ถ้าเผื่อเกิดเราเอาแค่นี้ก่อนว่าวันที่ ๑๘ แน่ ๆ แล้ว ๖ ท่าน รวมทั้งอาจารย์สมเกียรติด้วยแล้วนะครับ แต่ว่าท่านอื่น ๆ ยังติดต่อไม่ได้ ถ้าติดต่อได้ก็คงจะมีคนมาเพิ่ม ส่วนสถานที่ยังเช็คไม่ได้ว่าเป็นห้องนี้หรือห้องไหน เจ้าหน้าที่จะแจ้งให้พวกเราทราบอีกครั้งหนึ่งนะครับ ดังนั้นตกลงเราจะเลื่อนไปเป็นวันที่ ๑๘ ตอน ๑๓.๓๐ นาฬิกาจะครับ ถ้าเผื่อไม่มีใครขัดข้องก็ตามนั้น ๑๓.๓๐ นาฬิกา ถ้าไม่มีใครขัดข้องก็เอาตามนั้นแล้วกันนะครับ ถ้าอย่างนั้นเรื่องอื่น ๆ มีใครเสนออะไรใหม่ครับ ถ้าไม่มี

คณะกรรมการอนุบันที่กเจตนาธรรมณ์
วันจันทร์ที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๐

อารีรัตน์ ๒/๓

ผมก็ขออนุญาตปิดการประชุมนะครับ ต้องขอขอบคุณทุกท่านด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๕.๑๕ นาฬิกา

กลุ่มงานชวเลข ๑

สำนักรายงานการประชุมและชวเลข